

Решение за разпространението и защитата на Словото и Учението, изнесени пред българите от Петър Дънов - Бейнса Дуно, за да ги разпространяват сред българския народ и другите народи

Днес 15 декември 1997 година, подписалите настоящия документ участваха във вземането на следното решение, касаещо разпространението и защитата на Словото и Учението, дадени на българите от Петър Дънов, живял в България от

1864 до 1944 година.

1. Никой няма право да упълномощава физически и юридически лица в разпространението и защитата на Словото и Учението. Никой не е упълномощен от Петър Дънов, докато е бил сред българите, да упълномощава. Всеки има право да разпространява Учението според собствената си съвест и обществено съзнание. Защитата чистотата на Учението може да се извършва единствено от официално регистрираните структури в името на Петър Дънов и Бейнса Дуно и Учението изнесено от Него. Тези структури понастоящем, в момента на подписване на решението са: Общество Бяло братство, Културна Асоциация Бейнса Дуно. /Адреси, представители и т.н./ Защитата на Словото и Учението съвсем не означават забрани и ограничения към никого, а напротив съблюдаване волята и заветите на този, който българите нарекоха Учителя. Никой няма право да продава и преотстъпва правото на издаване върху това Слово, тъй като никой не притажава подобно право и не е упълномощаван за това. Никой няма право да търси авторско възнаграждение от издаването на това Слово, защото то е дадено на българите от Петър Дънов да го разпространяват без да искат нещо в замяна, тъй както той не искаше

нищо в замяна от тях.

2. Разпространение и защита на Словото и Учението не означава право да се продава или предоставя право за издаване, при положение, че тези права има единствено българският народ съобразно волята на самият Петър Дънов, който не е оставил физически наследници. Волята на Петър Дънов е недвусмислено изразена в изречението: Аз ви давам на вас едно Учение, а вие сте длъжни да го разпространите сред другите българи и нации. В този смисъл, даването право на издаване на всеки един изразил желанието и волята си да издава съобразно собствената си съвест и отговорност, е задължително. Очакването на авторски хонорари и търсене на права, в стила на действащото понастоящем морално остаряло авторско право, не е в духа на Новата култура, в името на която Петър Дънов изнасяше няколко хиляди беседи и лекции, без да иска нещо в замяна от българите.

3. Този, който иска да издава е длъжен да предупреди официално регистрираните структури в България за своето намерение и след като е готов със своя проект, да го защити като качество на превод пред упълномощените за това лица от официално регистрираните структури. След самото издаване, издателят дължи представянето на минималното количество бройки, за нуждите на библиографията в България и ако той самия счита, че може да подпомогне процеса на разпространение на Словото и Учението, тогава може да предостави парична или материална помощ като дарение с конкретна цел. Дарението се приема от специално изградената за тази цел структура към Културната Асоциация, която трябва да съблюдава разпределението на средствата впоследствие по предназначение.

4. За всякакви възникнали спорове в хода на издаването,

разпространението и защитата чистотата на Словото и Учението, отговорност носят официално регистрираните в името на Петър Дънов и Бейнса Дуно, структури. Тяхно е и задължението да уреждат своевременно възникналите спорове във връзка с съответния казус, чрез допитване до експерт специалист по авторско право в България, като отправна точка на всяко едно решение би трябвало да бъде стила и методите на работа на самият Петър Дънов - сам той като пример посветил живота си на тази дейност по разпръскването на светлина сред българите като народ.

Настоящото решение е взето на събрание на Културната Асоциация Бейнса Дуно